

Авраамъ Авимелеха за водный-тъ кладенецъ, който бѣхъ отъѣли Авимелехови-тъ раби. И рече Авимелехъ: Не знамъ кой е направилъ тѣхъ работъ; нито ты ми яви и нито азъ съмъ чулъ, освѣнъ днесъ. И зѣ Авраамъ овцы и говеда, и даде на Авимелеха, и ⁶направихъ двамата договоръ. И тури Авраамъ на странъ седмъ женскы агнета отъ стадо-то. И рече Авимелехъ Аврааму: ⁷«Що сж тѣзи седмъ женскы агнета, които си турилъ на странъ? А той рече: Че ⁸тѣзи седмъ-тъ женскы агнета ще земешъ ты отъ рѣкѣ-тъ ми, да ми бѣдѣтъ ⁹за свидѣтельство че азъ съмъ ископалъ тойзи кладенецъ. За това ¹⁰наименова онова мѣсто Виръ-савее (кладенецъ клятвенный): защото тамъ ся закльхъ двамата. И направихъ договоръ въ Виръ-савее: и станъ Авимелехъ, и Фихоль военачальникъ-тъ му, и вѣрхъхъ ся въ Филистимскѣ-тъ земѣхъ.

И насади Авраамъ дѣбравъ въ Виръ-савее: и ¹¹призва тамъ име-то на Іеова Бога ¹²Вѣчнаго. И останъ Авраамъ пришлецъ въ Филистимскѣ-тъ земѣхъ много дни.

ГЛАВА 22.

1 А слѣдъ тѣзи събитія, ²«Богъ искуси Авраама, и рече му: Аврааме, и той рече: Ето мя. И рече Богъ: Земли сега сына си ³единородный-тъ, когото си възлюбилъ, Исаака, и иди ⁴на мѣсто-то Моріа, и принеси го тамъ ⁵въ всесъжженіе, на еднакъ отъ горы-тъ, който ще ти рекъ. И подари Авраамъ на сутринь-тъ, та осѣдла осель-тъ си, и зѣ съсь себе си двамата отъ рабы-тъ си, и Исаака сына си: и нацѣпи дѣрва за всесъжженіе-то, и станъ та о-
 4 тиде на мѣсто-то което му каза Богъ. И въ третій-тъ день подигнъ Авраамъ очи,
 5 и видѣ мѣсто-то отъ далечъ. И рече Авраамъ на рабы-тъ си: Вы останѣте тукъ съ осель-тъ: а азъ и момче-то ще отидемъ до тамъ: и като ся поклонимъ, ще
 6 ся върнемъ при васъ. И зѣ Авраамъ дѣрва-та за всесъжженіе-то, и ⁷натовари ги на сына си Исаака: и зѣ въ рѣкѣхъ огнь-тъ, и ножъ-тъ, и отидохъ двамата наедно.
 7 Тогазъ продума Исаакъ на Авраама отца си, и рече: Отче мой! и той рече: Ето мя, чадо мое: и рече Исаакъ: Ето огнь-тъ и дѣрва-та: а дѣ е агне-то за всесъжже-
 8 ніе-то? И рече Авраамъ: Богъ, чадо мое,

ще си промысли агне-то за всесъжженіе: и отивахъ двамата наедно. И като пристигнъхъ на мѣсто-то което му рече Богъ, съгради тамъ Авраамъ олтарь, и нареди дѣрва-та, и като вѣрза Исаака сына си,
 10 ¹тури го на олтарь-тъ вѣрхъ дѣрва-та. И прострѣ Авраамъ рѣкѣхъ-тъ си, та зѣ
 11 ножъ-тъ за да заколе сына си. Но ангелъ Господень му выкижъ отъ небе-то и рече: Аврааме, Аврааме! и той рече: Ето мя.
 12 И рече: ²«Да не прострешъ рѣкѣхъ-тъ си на момче-то и да му не сторить нищо: ³защото сега познахъ че ты ся боишь отъ Бога, понеже заради мене не си пожалилъ сына си единородный-тъ. И като подигнъ Авраамъ очи, видѣ, и ето задъ него овець вѣлентъ съ рога-та си въ единъ хвръстъ: и дойде Авраамъ, и зѣ овець-тъ, и принесе го всесъжженіе вмѣсто сына си. И нарече Авраамъ име-то на онова мѣсто: ⁴«Іеова-ирѣ, както ся казува и днесъ: На горѣ-тъ Господъ ще ся яви. И выкижъ
 15 второй пѣтъ ангелъ Господень Аврааму отъ небе-то, И рече: ⁵«Закльхъ ся въ мене си, казува Господъ, понеже си сторилъ това нѣщо, и не си пожалилъ сына си, единородный-тъ си. Ще тя благословѣхъ и благословѣхъ, и ще умножъ и прѣумножъ съме-то ти ⁶«като звѣзды-тъ на небе-то, и ⁷като пѣськъ-тъ който е край море-то: и ⁸съме-то ти ще обладае ⁹«врата-та на врагове-тъ си: И ¹⁰«въ твое-то съме ще ся благословятъ всечкъ-тъ народи на земѣхъ-тъ:
 19 ¹¹«защото си послушалъ гласъ-тъ ми. И вѣрхъхъ ся Авраамъ при рабы-тъ си: и станъхъ та отидохъ наедно у Вирсавее: и насели си Авраамъ у ¹²Вирсавее.

20 А слѣдъ тѣзи събитія, казахъ Аврааму, и рекохъ: Ето ¹«Мелха роди и ты сынове на Нахора брата ти: ²«Уза първородный-тъ му, и Вуза брата му, и Камуила
 22 отца ³«Арамова, И Кеседъ, и Азава, и Фалдеса, и Едлафа, и Вауила. А ⁴«Вауилъ роди Ревеккѣ: тѣзи осмина-та роди Мел-
 24 ха Нахору брату Авраамову. И наложица-та му, която ся именуваше Ревма, роди и тя Тавека и Гаама и Тахаса и Маахъ.

ГЛАВА 23.

1 И живѣ Сарра ето и двадесетъ и седмъ години: ²«тѣзи сж години-тъ на живота Сарринъ. И умрѣ Сарра въ ³«Каріаѣ-арвж: то е ⁴«Хевронъ въ Ханаанскѣ-тъ земѣхъ: и дойде Авраамъ да жалѣе Саррж, и да

въ Виж. Гл. 26; 15, 18, 20, 21, 22.

ѣ Гл. 26; 31.

ю Гл. 33; 8.

л Гл. 31; 48, 52.

ж Гл. 26; 33.

з Гл. 4; 26.

а Вѣст. 33; 27. Ис. 40; 28.

рѣж. 16; 26. 1 Тим. 1; 17.

а Іак. 1; 12. 1 Пет. 1; 7.

1 Кор. 10; 13. Евр. 11; 17.

б Евр. 11; 17.

с 2 Лѣт. 3; 1.

д Іоан. 19; 17.

е Гл. 11; 17. Іак. 2; 21.

е 1 Пар. 15; 22. Мх. 6; 7, 8.

ж Гл. 26; 5. Іак. 2; 22.

з Господъ ще промысли.

а Ис. 105; 9. Лук. 1; 73.

Евр. 6; 13, 14.

и Гл. 15; 5. Іер. 33; 22.

і Гл. 13; 16.

к Гл. 24; 60.

л Мх. 1; 9.

м Гл. 12; 3. 18; 18. 26; 4.

н Дѣян. 3; 25. Гал. 3; 8, 9, 16, 18.

к Ст. 3; 10. Гл. 26; 5.

о Гл. 21; 31.

п Гл. 11; 29.

р Іов. 1; 1.

с Іов. 32; 2.

т Гл. 24; 15.

а Ис. Нав. 14; 15. Сжд. 1; 10.

б Ст. 19. Гл. 13; 18.